

SỐ 254

BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

Hán dịch: Tam tạng Sa-môn Trí Tuệ Luân.

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ Đức Thế Tôn ở trong núi Thứu phong, thuộc thành Vương xá, cùng với chúng đại Tỳ-kheo, chúng Đại Bồ-tát.

Bấy giờ, Thế Tôn nhập vào Tam-ma-địa tên là Quảng đại thậm thâm chiếu kiến. Khi đó, trong chúng có Đại Bồ-tát tên là Quán Tự Tại, khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, chiếu thấy tự tánh năm uẩn đều không.

Khi ấy nương oai thần của Phật, Cụ thọ Xá-lợi Tử chấp tay cung kính thưa với Đại Bồ-tát Quán Thế Âm:

–Thưa Thánh giả! Nếu có người nào muốn học hạnh Bát-nhã ba-la-mật sâu xa thì phải tu hành như thế nào?

Nghe hỏi như vậy, Đại Bồ-tát Quán Thế Âm Tự Tại nói với Cụ thọ Xá-lợi Tử:

–Này Xá-lợi Tử! Nếu có thiện nam, thiện nữ khi hành hạnh Bát-nhã ba-la-mật sâu xa thì nên chiếu thấy tự tánh của năm uẩn là không, lìa các khổ ách.

Này Xá-lợi Tử! Tánh của sắc là không, tánh của không là sắc. Sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc. Sắc là không, không là sắc; thọ, tưởng, hành, thức cũng lại như vậy.

Này Xá-lợi Tử! Tánh tướng các pháp ấy là không, không sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

không diệt, không dơ không sạch, không giảm, không tăng.

Cho nên trong không không có sắc, không có thọ, tưởng, hành, thức; không có nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; không có sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; không có nhãn giới, cho đến không có ý thức giới; không có vô minh, cũng không có sự tận diệt của vô minh, cho đến không có sự tận diệt của già chết; không có Khổ, Tập, Diệt, Đạo, không có trí chứng, không có đắc. Vì không đắc nên Bồ-tát nương trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa tâm không chướng ngại. Vì tâm không chướng ngại nên không có sợ hãi, xa lìa mộng tưởng điên đảo, cứu cánh tịch nhiên.

Chư Phật ba đời đều nương Bát-nhã ba-la-mật-đa mà đắc Bồ-đề Vô thượng, hiện chứng Chánh giác. Nên biết Bát-nhã ba-la-mật-đa là chân ngôn lớn, là chân ngôn rất sáng, là chân ngôn Vô thượng, là Vô chân ngôn, không gì bằng, có khả năng tiêu trừ tất cả khổ, chân thật không hư.

Cho nên nói chân ngôn Bát-nhã ba-la-mật-đa, Bồ-tát liền nói chân ngôn:

“Án, nga-đế, nga-đế, phan ra nga-đế, phan ra nga-đế, phan ra tán nga-đế, mạo địa sa pha ha.”

Này Xá-lợi Tử! Đối với hạnh Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, các Đại Bồ-tát nên học như vậy.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn an tướng ra khỏi Tam-ma-địa và khen ngợi Đại Bồ-tát Quán Tự Tại:

–Lành thay, lành thay! Này thiện nam, đúng vậy, đúng vậy! Đúng như lời ông nói, hạnh Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu nên hành như vậy. Khi hành như vậy, tất cả Đức Như Lai đều tùy hỷ.

Sau khi Thế Tôn nói như vậy, Cụ thọ Xá-lợi Tử, Bồ-tát Quán Thế Âm Tự Tại, tất cả Trời, Người, A-tu-la, Càn-đà-phước... ở trong chúng hội nghe Phật nói như vậy rất là vui mừng và tin thọ phụng hành.

